

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010242
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2517010242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a prísediacich Jozefa Drinku a Milana Boďa v trestnej veci obžalovaných J. F., D. R., Z. R., N. R. a Š. R. pre pokračovací zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. apríla 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaní

- 1) J. F., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom R. Č.. XXX,
- 2) D. R., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. Č.. XXX,
- 3) Z. R., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom R. Č.. XXX,
- 4) N. R., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. Č.. XXX,
- 5) Š. R., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. Č.. XXX,

s ú v i n n í , ž e

obžalovaní J. F., D. R., Z. R., N. R. a Š. R.

1) od presne nezisteného času dňa 20.11.2016 až najneskôr do 10:40 hod. dňa 21.11.2016 po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v obci R., na rodinnom dome č. XXX odstránili presne nezisteným predmetom visiaci zámok uzamykajúci dvere miestnosti využívanej ako domáca dielňa, z ktorej následne odcudzili 1 ks lis na ovocie, 1 ks fúrik, 2 ks vojenských lopatiek, 2 ks kovaných motýk, 1 ks 10-litrovej plastovej bandasky s obsahom 5 l benzínu, 1 ks postrekovača na plecia, 1 ks plečky a 1 ks prázdnej 50-litrovej plastovej bandasky, čím poškodenej N.. G. I., bytom U. - N., N. Č.. X spôsobili krádežou škodu vo výške 156,- eur a škodu poškodením vo výške 10,- eur,

2) v čase približne od 17:00 hod. dňa 21.01.2017 do 12:30 hod. dňa 25.01.2017, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v obci R., na rodinnom dome č. XXX rozbili presne nezisteným predmetom sklenú výplň okna obývacej izby, kadiaľ vošli do domu, z ktorého odcudzili 1 ks liatinových kachlí nezistenej značky, 1 ks bojler na ohrev vody s objemom 40 litrov nezistenej značky, 1 ks mikrovlnnú rúru nezistenej značky, 1 ks varnú dosku nezistenej značky - tzv. dvojplatinčka, 1 ks nástenných hodín nezistenej značky, 1 ks jedálenskej súpravy nezistenej značky, 4 ks obrazov olejomalby od autora akademického maliara Karol Schwarcz a 3 ks vyšívaných obrazov Orfeus a Euridica, čím poškodenej N.. G. I., bytom U. - N., N. Č.. X spôsobili krádežou škodu vo výške najmenej 190,- eur a škodu poškodením okna vo výške 46,- eur,

3) v čase približne od 16:00 hod. dňa 28.01.2017 až najneskôr do 17:30 hod. dňa 03.02.2017, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v obci R., na rodinnom dome č. XXX rozbili presne nezisteným

predmetom sklenú výplň okna obývacej izby, kadiaľ vošli do domu, z ktorého odcudzili 1 ks voľne stojacej z vrchu plnenej práčky zn. Candy, 1 ks nezistenej značky staršieho rádia v imitácii dreva hnedej farby a následne na tzv. letnej kuchyni domu vytlačili vstupné dvere a odcudzili z nej 1 ks bieleho kombinovaného sporáku zn. Mora a 1 ks nezistenej značky nerezového jedno-drezu s odkladacou plochou s rozmermi cca 100 x 60 cm spolu s 1 ks pákovej batérie nezistenej značky, čím poškodené N.. G. I., bytom U. - N., N. Č.. X spôsobili krádežou škodu vo výške najmenej 165,- eur a škodu poškodením okna domu a vstupných dverí letnej kuchyne vo výške 9,- eur,

4) od presne nezisteného času dňa 25.01.2017 až najneskôr do 15:00 hod. dňa 05.02.2017, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v obci R. č. XXX, presne nezisteným spôsobom vylomili laty na šope a cez takto vytvorený otvor vošli na dvor rodinného domu, kde vypáčili vchodové dvere a dvere obývacej izby a spálne, pričom z domu odcudzili 2 ks ručne maľovaných obrazov, 1 pár čierno-červených lyžiarok zn. Dachstein veľkosť 45, 1 pár tmavo-modrých lyžiarok neznámej značky veľkosti 38, 1 ks ručne maľovaného obrazu s motívom orgovánu, 1 ks mikrovlnnej rúry zn. Whirlpool, 1 ks nástenných hodín kruhového tvaru s bordovým rámom, 5 ks mís z jánskeho skla a rúrku z batérie umývadla, čím poškodenému T. F., bytom R. Č.. XXX spôsobili krádežou škodu vo výške najmenej 240,- eur a škodu poškodením dverí domu vo výške 9,- eur

a obžalovaný N. R.

5) v období od 24.08.2015 až do 16.04.2018 v mieste svojho trvalého bydliska v obci R. č. XXX a ani na inom mieste na území Slovenskej republiky si ako otec maloletého N. F., nar. XX.XX.XXXX vôbec neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi, hoci mu táto povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a jej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 5P/76/2012 zo dňa 17.02.2014, právoplatným a vykonateľným dňom 28.04.2014 v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa podľa osobitného predpisu, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám N. R. z R., pričom vedel o existencii vyživovacej povinnosti, o syna sa iným spôsobom nestaral a jeho majetkové pomery mu umožňovali vyživovaciu povinnosť plniť, čím mu za horeuvedené obdobie na výživnom vznikol dlh voči N. R. vo výške 843,74 eur,

t e d a

obžalovaní J. F., D. R., Z. R., N. R. a Š. R.

v bodoch 1) - 4) rozsudku

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a čin spáchali najmenej s dvoma osobami,

obžalovaný N. R. v bode 5) rozsudku

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní J. F., D. R., Z. R., N. R. a Š. R.

v bodoch 1) - 4) rozsudku

- pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona,
- pokračovací prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona,

obžalovaný N. R. v bode 5) rozsudku

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný J. F.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno d), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c), písmeno j) Trestného zákona sa mu ukladajú povinnosti spočívajúce v príkaze nahradíť podľa svojich schopností v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovaný D. R.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný Z. R.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný N. R.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný Š. R.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 16T/67/2017 -291 zo dňa 9.6.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala pod sp. zn. Pv 84/17/2204 -24 na Okresný súd Piešťany dňa 3.8.2017 obžalobu na obvinených J. F.W., D. R., Z. R., N. R. a Š. R. pre pokračovací zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, pokračovací prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, a na obvineného N. R. aj pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Poškodení N., G. I., Z., R. I. a T. F. si na hlavnom pojednávaní náhradu škody neuplatnili.

Obžalovaný J. F. a obžalovaný Š. R. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.4.2018 urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku teda, že sú vinní zo spáchania skutkov 1 až 4 tak, ako sú im kladené za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry Piešťany sp. zn. Pv 84/17/2204 -24 zo dňa 2.8.2017.

V dôsledku vyhlásenia v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, ktoré urobil obžalovaný J. F. a Š. R., súd v zmysle § 257 odsek 4 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obaja obžalovaní na všetky otázky odpovedali áno. V zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaných prijať. Poškodení sa k vyhláseniu obžalovaných nevyjadrili, resp. úprimnosti oľutovania skutkov neverili.

Súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie oboch obžalovaných J. F. a Š. R., že sú vinní zo spáchania skutkov 1 až 4 tak, ako sú im kladené za vinu vo výroku tohto rozsudku. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia obžalovaných, ktorí sa ku skutkom priznali, súd nevykonával vo vzťahu k J. F. a Š. R. vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaných D. R., Z. R. a N. R., ktorí s pojednávaním v ich neprítomnosti aj súhlasili.

Vykonaným dokazovaním vo vzťahu k obžalovaným D. R., Z. R. a N. R. mal súd preukázané nasledovné:

Z prečítanej výpovede obžalovaného D. R. vyplýva, že sa ku skutkom uvedeným v bodoch 1 až 4 rozsudku priznal, svoje konanie oľutoval a vzniknutú škodu chcel uhradiť. K priebehu konania uviedol, že sa na skutky nijako nepripravovali, jednoducho do uvedených domov išli, on z toho dôvodu, že nemal peniaze na jedlo pre deti. Z oboch domov, o ktorých vedeli, že sú v zime prázdne, chceli odcudziť nejaké veci, ktoré by mohli speňažiť. Do kôlne v dome poškodenej I. sa dostali tak, že asi J. F. pajserom, ktorý si priniesol, vylomil visací zámok. V dome poškodenej I. nebol, ale dával pozor na dvore. Ostatní obžalovaní sa do domu dostali cez rozbité okno, čo rozbil asi N. R. nejakou palicou, ktorú našiel na dvore. Cez toto okno do domu vošli dva krát, druhý krát bola medzi oknami doska a túto odstránili. Do domu u poškodeného F. sa dostali tak, že J. F. a N. R. vylomili na šope laty sekerou, ktorú si zobrali z osady a touto vypáchili aj dvere na dome. Presné dátumy skutkov si už nepamätá, ale bolo to niekedy v zime. Oba tieto domy sú vzdialené od ich osady asi 200 metrov. Presne si už nepamätá, aké veci z uvedených domov zobrali, vie však uviesť, že ukradli zvrchu plnenú práčku, drevené rádio, obrazy, sporák bielej farby, mikrovlnku, kachle a z kôlne nejaké náradie a fúrik. U poškodeného F. ukradli nejaké obrazy a mikrovlnku. Z odcudzených vecí obžalovaný D. R. vrátil kachle, ktoré si nechal. Kde skončili

ostatné odcudzené veci nevedel uviesť. Najskôr ich však ukryli v osade a potom ich asi J. F. predal, pričom zakaždým mu dal asi 10 eur. Všetky skutky spáchali spolu všetci piati obžalovaní.

Z prečítanej výpovede obžalovaného Z. R. vyplýva, že sa ku skutkom uvedeným v bodoch 1 až 4 rozsudku priznal, svoje konanie oľutoval a vzniknutú škodu chcel uhradiť, resp. si ju odpracovať. K okolnostiam skutkov uviedol, že vedeli, že oba domy poškodených sú v zime neobývané, preto sa rozhodli z nich odcudziť nejaké veci, avšak na konanie sa osobitne nepripravovali. Do kôlne u poškodenej I. sa dostali tak, že Š. W. R. vylomil visací zámok a do jej domu vnikli po rozbití okna na izbe, cez ktoré vošli do vnútra a D. R., ktorý zostal vonku, cez okno podávali odcudzené veci. V dome poškodeného F. N. R. a J. F. vylomili latu na šope sekerou a touto vylomili aj dvere na dome. Presné dátumy skutkov si obžalovaný nepamätal. Obžalovaný si taktiež nepamätal, že by páčil alebo rozbil okno na dome poškodenej I.. K odcudzeným veciam uviedol, že z domu u poškodeného F. si odniesol mikrovlnku, s ktorou odišiel do osady a čo odniesli ostatní už nevidel. Uvedenú mikrovlnku potom dal Š. R.. Z domu poškodenej I. zobrali na viac krát viacero vecí, pričom si pamätá, že zobrali nejaké obrazy, kachle, práčku, sporák, tanier. Všetky skutky spáchali spolu všetci piati obžalovaní. Odcudzené veci najskôr ukryli v osade a potom ich asi J. F. predal, pričom z tohto predaja raz dostal 5 eur, ktoré minul na jedlo.

Z prečítanej výpovede obžalovaného N. R. vyplýva, že sa ku skutkom uvedeným v bodoch 1 až 4 rozsudku priznal, svoje konanie oľutoval a vzniknutú škodu chcel uhradiť, resp. odpracovať. K spáchaným skutkom pod bodmi 1 až 4 rozsudku uviedol, že všetci piati obžalovaní sa podieľali na ich spáchaní, pričom osobitne sa na krádeže nepripravovali, len vedeli, že uvedené domy nie sú v zime obývané. N. R. uviedol, že okno na dome u poškodenej I. rozbil on, keďže Z. R. sa nepodarilo ho vypáčiť. Cez toto okno vošli do domu poškodenej I. aj druhý krát, pričom medzi oknami bola doska, ktorú odtiaľ odstránili. Na dome poškodeného F. Z. a Š. R. vylomili sekerou dvere, aby sa dostali do vnútra. Z oboch domov odnášali veci spoločne, pričom to bolo niekedy v zimnom období. Raz sa vlámali len do kôlne poškodenej I.X., z ktorej odcudzili náradie. Obžalovaný nevedel presne uviesť, koľko vecí odcudzili, avšak mohli to byť tie veci, ako sú uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Z oboch domov odcudzili veľa vecí, ktoré do osady odvážali na káricku. N. R. si z odcudzených vecí nechal dva obrazy, ktoré dobrovoľne vydal polícii a rádio, ktoré však jeho deti niekde zahodili.

Obžalovaný N. R. ku skutku 5 rozsudku uviedol, že s G. F. má syna N., narodeného v roku XXXX a tento bol súdom zverený babke N. R., ktorá sa o neho stará. Vie o tom, že mu bolo určené výživné na maloletého N. vo výške 30 % zo životného minima, čo bolo 27,13 eur mesačne, ktoré bol povinný splácať k rukám N. R. do 20. v mesiaci a to od mája 2014. Od tohto obdobia neuhradil na výživnom žiadnu sumu, nakoľko musí živiť svoju rodinu a je nezamestnaný. S maloletým N. sa stretáva, nakoľko bývajú v dome, ktorý má spoločný dvor a občas mu kúpi nejaké sladkosti. K zamestnávateľom obžalovaný uviedol, že pracoval v R. vo T., kde mal uzavretú dohodu a v U. & F. vo T., kde prácu ukončil, lebo sa tam málo zarábalo. Ešte pracoval pre obec R., ale túto prácu prenechal bratrancovi. Nie si je vedomý, že by nespolupracoval s úradom práce.

Obžalovaný J. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje v Q. J. Q. T., kde býva s deťmi, o ktoré sa chce starať. Skutky, ktoré spáchal ľutuje. Obžalovaný potvrdil, že krádeží v oboch rodinných domoch sa zúčastnili aj D., Z. a N. R..

Obžalovaný Š. R. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a nevypovedal.

Poškodená N.. G. I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že už 28 krát ich vykradli, naposledy koncom roka 2016, ale presné dátumy ani veci, ktoré boli kedy odcudzené, si už nepamätá. Vie, že im boli odcudzené práčka, mikrovlnka, hodiny, keramika z roku 1848 - jednalo sa o misu po jej starej mame, 4 obrazy od Karola Schwarza, 3 vyšívané obrazy Orfeus a Euridika, drez, kachle a kombinovaný sporák. Páchatelia sa snažili vojsť do domu cez dvere, tieto boli viac krát vylomené, preto tam dali fošne, na to laty a na to gumolín, ale vošli cez okno, ktoré rozbili a cez to okno všetko vynosili. Okno im bolo rozbité dva krát. Telefonovali im susedia, že majú poškodené aj dvere do dielne, to bolo v novembri, a odtiaľ im ukradli pracovné náradie. Na návrh prokurátorky bola prečítaná časť výpovede poškodenej z prípravného konania, kde uviedla všetky odcudzené veci, a to liatinové kachle, 40 litrový bojler na ohrev vody, mikrovlnnú rúru, elektrickú dvojplatičku, jedálenskú súpravu, 7 obrazov, automatickú práčku zn. Candy, rádio, kombinovaný sporák zn. Mora, nerezový drez, pákovú batériu a z kôlne rôzne náradie ako fúrik, lopaty, lis na ovocie, motyky, postrekovač, bandasky a pečku, pričom poškodená potvrdila pravdivosť a úplnosť tejto pôvodnej výpovede, pričom pre odstup času si už na hlavnom pojednávaní všetky veci nepamätala.

Poškodený Z. R. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je vlastníkom rodinného domu, z ktorého boli jeho matke G. I. odcudzené veci, pričom tento dom užívajú jeho rodičia. Škodu na nehnuteľnosti si neuplatnil žiadnu.

Poškodený T. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dom trvale neobýva, ale keď tam prišiel, na šope mal vytrhnuté dosky, tiež mal vylomené vchodové dvere a dvere do izieb, a boli mu odcudzené mikrovlnka, obrazy 2 alebo 3 kusy, dvojce lyžiarok a vodovodná batéria. Žiadne z vecí mu vrátené neboli. Na návrh prokurátorky bola prečítaná časť výpovede poškodeného z prípravného konania, kde uviedol všetky odcudzené veci, a to pánske lyžiarky zn. DASCHTEIN veľkosti 45 čiernočervenej farby, lyžiarky o veľkosti 38 tmavomodrej farby, mikrovlnná rúra zn. Whirlpool bielej farby, 3 ks ručne maľovaných obrazov, guľaté nástenné hodiny s bordovým rámom, 5 ks jánskych mís a trubka z batérie umývadla, pričom poškodený potvrdil odcudzenie tých vecí, ktoré uviedol v prípravnom konaní, keďže vtedy si všetky veci presne pamätal s ohľadom na krátky odstup času.

Poškodená N. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný N. R. sa o syna vôbec nestará, hoci bývajú v spoločnom dvore. Maloletého, ktorý má X rokov a pôjde do školy, má zverenieho v starostlivosti a vychováva ho. Mesačne má obžalovaný N. R. platiť výživné 27 eur, ktoré vôbec neplatí. Celkový dlh vyčíslený nemá, ale môže to byť okolo 800 eur, pričom na dlžné výživné je podaná exekúcia. Na maloletého poberá posledný rok náhradné výživné 64 eur. Maloletému nič nechýba, núdzou netrpí.

Z rodného listu N. F., nar. XX.XX.XXXX vyplýva, že jeho otcom je obžalovaný N. R., pričom maloletý N. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5P/76/2012 zo dňa 17.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.04.2014, zverený do náhradnej osobnej starostlivosti N. R.. N. R. bol pozastavený výkon rodičovských práv a povinností a bola mu určená povinnosť platiť na maloleté dieťa výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima splatné do 20. dňa v mesiaci k rukám N. R.. Uvedený rozsudok si obžalovaný N. R. prevzal dňa 07.03.2014.

Zo zabezpečených odborných vyjadrení vyplývajú nasledovné hodnoty odcudzených vecí:

- ku skutku v bode 1 rozsudku - 1 ks lis na ovocie 20 eur, 1 ks fúrik 35 eur, 2 ks vojenských lopatiek 30 eur, 2 ks kovaných motýk 15 eur, 1 ks 10-litrovej plastovej bandasky s obsahom 5 l benzínu 10 eur, 1 ks postrekovača na plecia 15 eur, 1 ks plečky 20 eur a 1 ks prázdnej 50-litrovej plastovej bandasky 10 eur,
- ku skutku v bode 2 rozsudku - 1 ks liatinové kachle nezistenej značky 40 eur, 1 ks bojler na ohrev vody s objemom 40 litrov nezistenej značky 30 eur, 1 ks mikrovlnnú rúru nezistenej značky 20 eur, 1 ks varnú dosku nezistenej značky - tzv. dvojplatička 20 eur, 1 ks nástenných hodín nezistenej značky 15 eur, 1 ks jedálenskej súpravy nezistenej značky 10 eur, 4 ks obrazov olejomaľby od autora akademického maliara Karol Schwarcz a 3 ks vyšívaných obrazov Orfeus a Euridica 70 eur,
- ku skutku v bode 3 rozsudku - 1 ks voľne stojacej z vrchu plnenej práčky zn. Candy 100 eur, 1 ks nezistenej značky staršieho rádia v imitácii dreva hnedej farby 10 eur, 1 ks biely kombinovaný sporák zn. Mora 30 eur, 1 ks nezistenej značky nerezového jedno-drezu s odkladacou plochou s rozmermi cca 100 x 60 cm 15 eur a 1 ks pákovej batérie nezistenej značky 10 eur,
- ku skutku v bode 4 rozsudku - 2 ks ručne maľovaných obrazov 40 eur, 1 pár čierno-červených lyžiarok zn. Dachstein veľkosť 45 v sume 50 eur, 1 pár tmavo-modrých lyžiarok neznámej značky veľkosti 38 v sume 50 eur, 1 ks ručne maľovaného obrazu s motívom orgovánu 20 eur, 1 ks mikrovlnnej rúry zn. Whirlpool 45 eur, 1 ks nástenných hodín kruhového tvaru s bordovým rámom, 5 ks mís z jánskeho skla 15 eur a rúrku z batérie umývadla 5 eur,

Zo zabezpečených odborných vyjadrení vyplývajú nasledovné hodnoty poškodených vecí - na dome poškodenej I.: poškodenie visacieho zámku 10 eur a rozbitie sklenenej výplne okien 46,- eur, a na dome poškodeného F.: poškodenie vložky zámku 7 eur a poškodenie zárubní troch dverí 9 eur.

Obžalovaný D. R. dňa 16.02.2017 dobrovoľne vydal liatinovo plechové kachle zn. Peterky hnedej farby a obžalovaný N. R. dňa 16.02.2017 dobrovoľne vydal 1 ks vyšívaného obrazu s podobizňou ženy s bielym rámom a 1 ks vyšívaného obrazu s podobizňou dvoch žien s bielym rámom, ktoré veci boli vrátené dňa 22.05.2017 poškodenej G. I..

Dňa 22.11.2016 bola v rodinnom dome č. XXX v obci R. u poškodenej G. I. vykonaná obhliadka miesta činu, z ktorej vyplýva, že na kôlni vo dvore boli poškodené drevené latové dvojdielne dvere, ktoré boli opatrené dvoma priečnymi na visacie zámky uzamykateľnými kovovými pásmi, pričom jeden bol v ľavej

časti dvihnutý smerom von a druhý vysunutý na zemi v pravo vedľa dverí a v kôlne sa ešte nachádzali nejaké sudy, rebríky a laty. Na zemi pred dverami do kôlne bol nájdený visací zámok bordovohnedej farby.

Dňa 25.01.2017 bola v rodinnom dome č. XXX v obci R. u poškodenej G. I. vykonaná obhliadka miesta činu, z ktorej vyplýva, že na obývacej izbe je rozbité okno a otvorená poškodená okenica, v izbách sú porozhadzované veci, pričom daktyloskopické ani biologické stopy sa nepodarilo zaistiť.

Dňa 04.02.2017 bola v rodinnom dome č. XXX v obci R. u poškodenej G. I. vykonaná obhliadka miesta činu, z ktorej vyplýva, že sklenená výplň okna bola rozbitá, na okennom ráme boli známky páčenia a vo vnútorných priestoroch domu boli pootvárané skrine.

Dňa 05.02.2017 bola v rodinnom dome č. XXX v obci R. u poškodeného T. F. vykonaná obhliadka miesta činu, z ktorej vyplýva, že na drevenej šope boli vylomené laty a vchodové dvere do domu boli vykopnuté alebo vypáčené a vnútorné dvere v dome boli vypáčené a na zemi boli porozhadzované veci.

Obžalovaný J. F. nemá v registri trestov žiadny záznam, od roku 2014 bol 3 krát priestupkovo postihnutý, z toho raz za priestupok proti majetku, ktorého sa dopustil 10.06.2014, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 15 eur. Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 16.01.2018 je J. F. zamestnaný u W. Y. J. Q. J. Q. T..

Obžalovaný D. R. má v registri trestov 7 záznamov, najmä za majetkovú trestnú činnosť, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 2T/13/2012 zo dňa 23.05.2014, právoplatným 10.06.2014 za prečin ublíženia na zdraví, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 11.06.2017 a súčasne bol zrušený trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo 16.09.2013 sp. zn. 1T/98/2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 12.10.2015. V konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 2T/13/2012 bolo uznesením súdu zo dňa 15.1.2015, právoplatným 27.1.2015, rozhodnuté o započítaní uplynutej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia od 13.10.2013 do 10.6.2014, keďže obžalovanému bol uložený súhrnný trest. Obžalovaný D. R. má v registri priestupkov 1 záznam z roku 2014 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Obžalovaný Z. R. má v registri trestov 4 záznamy, z nich 2 za krádeže a 2 za lúpeže. V registri priestupkov má 1 záznam z roku 2014 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v októbri 2015, kedy bol vyradený pre nespoluprácu a do januára 2014 poberal resocializačný príspevok vo výške 30 eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/13/2012 vyplýva, že Z. R. bol rozsudkom v predmetnej veci zo dňa 23.05.2014, právoplatným 01.08.2014, odsúdený za zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov.

Obžalovaný N. R. má v registri trestov 8 záznamov, prevažne za majetkovú trestnú činnosť a lúpeže, pričom naposledy bol odsúdený v roku 2015. V registri priestupkov nemá žiadny záznam, z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. V obci R. mal uzavretý pracovný pomer prostredníctvom úradu práce od januára do septembra 2016, avšak tento ukončil z dôvodu, že nechcel ďalej pracovať. Vyživovaciu povinnosť nahlásenú nemal. Obžalovaný bol v období od 02.10.2015 do 31.12.2015 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, kedy bol vyradený na základe príspevku a v období od 22.06.2016 do 03.08.2016 kedy bol vyradený pre nespoluprácu. Obžalovaný od 31.01.2015 do 01.08.2015 poberal resocializačný príspevok vo výške 60 eur a od 01.10.2015 do 31.01.2016 poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur. Podľa správy sociálnej poisťovne bol obžalovaný od mája 2015 do 23.07.2015 zamestnaný v ústave na výkon trestu. Zo správy spoločnosti U. & F. T. vyplýva, že N. R. u nich pracoval od 22.02.2016 do 04.03.2016, kedy bol pracovný pomer skončený v skúšobnej dobe zo strany zamestnanca, pričom v období od 29.02.2016 až do skončenia pracovného pomeru bol práceneschopný. Zo správy spoločnosti R. T. vyplýva, že N. R. v ich firme pracoval od 10. do 30.11.2016 na dohodu o vykonaní práce, pričom dôvodom skončenia boli poveternostné podmienky. Zo správy Ústavu na výkon trestu Leopoldov vyplýva, že obžalovaný u nich do 24.08.2015 vykonával trest odňatia slobody.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/224/2010 vyplýva, že N. R. bol rozsudkom v predmetnej veci zo dňa 10.01.2011, právoplatným 10.01.2011 odsúdený za zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmiennečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom

stráženia a z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/13/2012 vyplýva, že N. R. bol rozsudkom v predmetnej veci zo dňa 23.05.2014, právoplatným 02.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/103/2014 zo dňa 02.12.2014 odsúdený za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný Š. R. má v registri trestov 4 záznamy, z ktorých 2 sú za lúpeže, 1 za krádeže a 1 za ublíženie na zdraví, v registri priestupkov nemá žiadny záznam.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/67/2017 vyplýva, že Š. R. bol rozsudkom z 9.6.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.6.2017, a ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, uznaný vinným zo skutku zo dňa 2.3.2017, ktorým spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2, písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1, písmeno c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1, písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 156 odsek 2, § 36, písmeno l), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 39 odsek 2, písmeno d), odsek 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 212 odsek 1, odsek 4, písmeno b) Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha závažnejším spôsobom konania - vlámaním, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, a čin spácha s najmenej s dvoma osobami, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z neobľúbivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Súd uznal obžalovaných J. F. a Š. R. za vinných zo skutkov 1 až 4 uvedených vo výroku tohto rozsudku na základe ich vyhlásenia o vine, ktoré súd prijal.

Na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne súd dospel k záveru, že vina obžalovaných D. R., Z. R. a N. R. vo vzťahu ku skutkom 1 až 4 uvedených vo výroku rozsudku je preukázaná, a to nie len priznaním uvedených troch obžalovaných, ale aj výpoveďou spoluobžalovaného J. F. o ich účasti na spáchaní uvedených skutkov, vyhlásením o vine obžalovaného Š. R., i výpoveďami poškodených N. G. I., Z. R. I. a T. F. a ďalšími zabezpečenými dôkazmi, najmä vydanými vecami a obhliadkami miesta činu.

Spáchanie skutku v bode 1 rozsudku, a to vlámanie sa do dielne poškodenej I., obžalovanými D. R., Z. R. a N. R. mal súd preukázané nie len ich priznaním sa k spáchaniu skutku, ale aj tým, že obžalovaní opísali spôsob, akým sa do dielne dostali, a to vylomením visacieho zámku, ktorým bola dielňa zabezpečená, pričom tento spôsob vlámania bol potvrdený aj vykonanou obhliadkou miesta činu, pri ktorej bol visací zámok nájdený pred dverami kôlne a kovové pásy, ktorými sa dvere uzamykali boli ohnuté, či vysunuté na zemi. Obžalovaný N. R. potvrdil, že sa do kôlne vlámali a odcudzili odtiaľ rôzne náradia, avšak neopísal konkrétne, kto aké úkony pri tom vykonal. Obžalovaný D. R. uviedol, že na kôlňu vylomil visací zámok asi J. F. pajserom a obžalovaný Z. R. uviedol, že visací zámok vylomil Š. R.. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný D. R. s istotou nevedel uviesť, kto visací zámok vylomil a obžalovaný Z. R. uviedol, že to bol Š. R., pričom dvere kôlne boli podľa obhliadky miesta činu otvorené tak, že boli ohnuté, resp. vysunuté kovové pásy, ktoré zabezpečovali zatvorenie dverí prostredníctvom visacieho zámku, mohli sa

na páčení, resp. vylomení podieľať aj viacerí obžalovaní. Z vykonaného dokazovania mal súd ustálené, že visací zámok vylomil Š. R., keďže obžalovaný D. R. si nebol istý, či to urobil J. F.. Skutočnosť, že z dielne boli odcudzené veci uvedené v obžalobe a v hodnote tam uvedenej, mal súd preukázané výpoveďou poškodenej G. I. ako aj odbornými vyjadreniami k hodnote vecí. Poškodená presne popísala veci, ktoré v dielni boli, pričom išlo o náradia a veci, ktoré sa bežne skladujú v dielni, a ich hodnota zodpovedala podľa odborných vyjadrení bežnej cene týchto vecí.

Spáchanie skutku v bode 2 a 3 rozsudku, a to opakované vlámanie sa do rodinného domu poškodenej I. obžalovanými D. R., Z. R. a N. R. mal súd preukázané nie len ich priznaním sa k spáchaniu skutku, ale aj tým, že obžalovaní opísali spôsob, akým sa do domu dostali, a to rozbitím sklenenej výplne okna v obývacej izbe a druhýkrát odstránením dosky, ktorou bolo rozbité okno nahradené, pričom tento spôsob vlámania bol potvrdený aj vykonanou obhliadkou miesta činu zo dňa 25.1.2017, resp. zo dňa 4.2.2017. Obžalovaný N. R. sa priznal k rozbitiu okna a toto potvrdil vo výpovedi aj D. R., ktorý do domu poškodenej nešiel, ale vonku dával pozor a preberal veci, ktoré mu ostatní podávali cez okno, čo vo výpovedi potvrdil aj Z. R.. Obžalovaní D. R. a N. R. uviedli, že druhýkrát do domu vnikli odstránením dosky, ktorá vyplňala priestor po rozbitom okne. Výpovede obžalovaných tak vzájomne korešpondujú o miere ich účasti na skutkoch 2 a 3 rozsudku. Skutočnosť, že z domu poškodenej I. boli postupne odcudzené veci uvedené v obžalobe a v hodnote tam uvedenej, mal súd preukázané výpoveďou poškodenej G. I. ako aj odbornými vyjadreniami k hodnote vecí, ale aj vydaním liatinových kachlí D. R. a 2 kusov vyšivovaných obrazov vydaných N. R., ktoré veci boli poškodenej I. vrátené. Poškodená presne popísala veci, ktoré v dome boli, pričom išlo o zariadenie a vybavenie domácnosti, ktoré sa bežne v dome nachádza, a jeho hodnota zodpovedala podľa odborných vyjadrení bežnej cene týchto vecí.

Spáchanie skutku v bode 4 rozsudku, a to vlámanie sa do domu poškodeného F., obžalovanými D. R., Z. R. a N. R. mal súd preukázané nie len ich priznaním sa k spáchaniu skutku, ale aj tým, že obžalovaní opísali spôsob, akým sa do domu dostali, a to vylomením lát na šope, cez ktorú sa dostali na dvor a potom vylomili dvere do domu aj vnútorné dvere v dome, pričom tento spôsob vlámania bol potvrdený aj vykonanou obhliadkou miesta činu zo dňa 5.2.2017. Obžalovaní D. R. a Z. R. zhodne uviedli, že laty na šope aj dvere na dome poškodeného F. páčili sekerou J. F. a N. R.. Obžalovaný N. R. uviedol, že na dome poškodeného F. vylomili dvere sekerou Z. R. a Š. R.. Vzhľadom k tomu, že dvaja obžalovaní a z nich jeden do vlámania priamo nezainteresovaný, opísali, že sekerou páčili laty a dvere J. F. a N. R., mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že toto konanie vykonali títo dvaja obžalovaní a výpoveď obžalovaného N. R. súd vyhodnotil ako z časti účelovú s cieľom zbaviť sa priamej aktívnej účasti na vlámaní sa. Skutočnosť, že z domu boli odcudzené veci uvedené v obžalobe a v hodnote tam uvedenej, mal súd preukázané výpoveďou poškodeného T. F. ako aj odbornými vyjadreniami k hodnote vecí. Poškodený presne popísal veci, ktoré v dome boli, pričom išlo o sezónnu obuv, resp. o zariadenie domácnosti, ktoré sa bežne nachádzajú v dome, a ich hodnota zodpovedala podľa odborných vyjadrení bežnej cene týchto vecí.

K vine obžalovaných a ich spoločnej účasti na spáchaní skutkov 1 až 4 rozsudku súd poukazuje aj na výpoveď obžalovaného J. F., ktorý účasť obžalovaných D., Z. a N. R. na všetkých týchto skutkoch taktiež potvrdil.

Obžalovaní D. R., Z. R. a N. R. tak v bode 1 až 4 rozsudku spáchali pokračovací trestný čin v zmysle § 122 odsek 10 Trestného zákona, keďže pokračovali v páchaní toho istého trestného činu a všetky čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase (skutky boli spáchané od 20.11.2016 do 5.2.2017), spôsobe ich spáchania (vlámanie sa vylomením uzatváracieho mechanizmu prostredníctvom nástroja) a v predmete útoku (vybavenie domácnosti alebo dielne) ako aj objektívna súvislosť, pričom jednotlivým zámerným páchatelov bolo získanie spotrebných vecí, ktoré mohli speňažiť, resp. využiť pre vlastnú potrebu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaní postupne odcudzili veci v hodnote 751 eur (škoda 156 eur pri skutku 1, škoda 190 eur pri skutku 2, škoda 165 eur pri skutku 3 a škoda 240 eur pri skutku 4), spôsobili malú škodu. Keďže obžalovaní sa vo všetkých štyroch skutkoch dostali do domu, resp. dielne nedovoleným prekonaním uzamknutia použitím sily, spáchali daný pokračujúci trestný čin vlámaním. Obžalovaní D. R., Z. R. a N. R. tak v bode 1 až 4 rozsudku naplnili spoločným konaním skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchatelstvom, pri ktorom spôsobili malú škodu a čin spáchali vlámaním a súčasne spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a čin spáchali s najmenej dvoma osobami, keďže veci odcudzili z obytných priestorov, či priestorov k nim prináležiacim a na spáchaní všetkých štyroch skutkov sa podieľali všetci piati obžalovaní.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaných vo vzťahu k obom trestným činom ako konanie v priamom úmysle (obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom).

Na základe vykonaného dokazovania k bodu 5 rozsudku, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne súd dospel k záveru, že vina obžalovaného N. R. je preukázaná nie len priznaním sa obžalovaného ale aj rodným listom maloletého dieťaťa, rozsudkom súdu o určení výšky vyživovacej povinnosti a výpoveďou starej matky maloletého N. R., ktorej bol maloletý zverený do náhradnej osobnej starostlivosti. Obžalovaný mal vo vzťahu k maloletému N., ktorého je otcom, určenú vyživovaciu povinnosť v minimálnej zákonnej výške, a to 30% zo sumy životného minima, ktorú si neplnil, hoci mal v danom období uzavreté viaceré pracovné zmluvy, tieto zamestnania ukončil, s úradom práce nespolupracoval, pričom v jeho schopnostiach a možnostiach bolo zabezpečiť si pravidelný príjem, aby minimálne výživné mohol platiť, a to k rukám starej matky. Neplatenie výživného obžalovaným N. R. v období od 24.8.2015 (kedy bol prepustený z výkonu trestu) do vyhlásenia rozsudku 16.4.2018, potvrdila aj poškodená N. R., teda stará matka maloletého. Vzhľadom k tomu, že výška minimálneho výživného od 24.8.2015 do 30.6.2017 bola 27,13 eur a od 1.7.2017 je 27,32 eur, predstavuje nedoplatok výživného splatného do 20. dňa v mesiaci vopred, ktoré obžalovaný vôbec neplatil, celkovo sumu 843,74 eur (27,13 eur x 4 mesiace roku 2015 = 108,52 eur, 27,13 eur x 12 mesiacov roku 2016 = 326,56 eur, 27,13 eur x 6 mesiacov roku 2017 = 162,78 eur, 27,32 eur x 6 mesiacov roku 2017 = 163,92 eur, 27,32 eur x 3 mesiace roku 2018 = 81,96 eur). Súd mal tak preukázané, že obžalovaný N. R. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať maloletého N..

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného N. R. ako konanie vo vedomej nebanlivosti (obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí).

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného N. R. vo vzťahu ku skutku 5 rozsudku nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu, ale aj z okolností, za ktorých bol spáchaný a miere zavinenia obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Podľa § 34 odsek 6 Trestného zákona, tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Podľa § 36 písmeno d) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých alebo ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.

Podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' páchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u všetkých obžalovaných vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4, odsek 5 písmeno a) a odsek 6 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj mieru akou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovanému J. F.W. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, teda podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona, kde je sadzba 3 až 10 rokov, keďže podľa ustanovenia § 194 odsek 2 Trestného zákona je sadzba 1 až 5 rokov. Súd musel obžalovanému uložiť obligatórne trest odňatia slobody s poukazom na § 34 odsek 6 Trestného zákona, nakoľko horná hranica trestnej sadzby v danom prípade dosahovala 10 rokov a iný druh trestu ako trest odňatia slobody by ani nezabránil páchatel'ovi v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, nakoľko už bol za priestupok proti majetku v roku 2014 postihnutý, aj keď doposiaľ nebol súdne trestaný.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil tri poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno d), teda, že obžalovaný sa skutkov dopustil medzi 18 a 19 rokom veku a táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť, v § 36 písmeno l), teda, že sa obžalovaný priznal ku všetkým skutkom a čin úprimne oľutoval a v § 36 písmeno n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti nie len priznaním sa, ale aj vyhlásením viny, a jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno h) Trestného zákona, nakoľko spáchal viac trestných činov (zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody).

S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona v trvaní od 3 rokov do 10 rokov menila tak, že sa znižovala horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, teda súd obžalovanému ukladal trest v sadzbe 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov. S ohľadom na spôsob spáchania skutku, jeho následok a mieru, akou sa obžalovaný podieľal na jeho spáchaní ako aj osobu páchatel'a, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a možnosť jeho nápravy, keďže sa zatiaľ dopustil len jedného majetkového priestupku, súd mu ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 rokov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný doposiaľ nebol trestaný a za priestupok proti majetku bol postihnutý len raz, poškodeným sa na hlavnom pojednávaní ospravedlnil a škodu chce nahradiť, má súd za to, že nie je pre nápravu obžalovaného, ktorý prejavil úprimnú ľútosť nad svojím konaním, ako aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil s probačným dohľadom podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, aby obžalovaný preukázal po takýto dlhší čas, že bude viesť riadny život a už sa žiadneho protiprávneho konania nedopustí. Obžalovanému boli v rámci probačného dohľadu uložené povinnosti spočívajúce v príkaze nahradiť podľa jeho schopností v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, teda povinnosťou obžalovaného bude nahradiť podľa jeho schopností spôsobenú škodu v skúšobnej dobe, čím preukáže, že výkon nepodmienečného trestu nie je nevyhnutý. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný je aktuálne zamestnaný, bude jeho povinnosťou udržať si zamestnanie.

Obžalovanému D. R. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, teda podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona, kde je sadzba 3 až 10 rokov, keďže podľa ustanovenia § 194 odsek 2 Trestného zákona je sadzba 1 až 5 rokov. Súd musel obžalovanému uložiť obligatórne trest odňatia slobody s poukazom na § 34 odsek 6 Trestného zákona, nakoľko horná hranica trestnej sadzby v danom prípade dosahovala 10 rokov a iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nezabránil páchatel'ovi v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, za ktorú už bol viac krát odsúdený.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l), teda, že sa obžalovaný priznal ku všetkým skutkom a čin úprimne oľutoval a v § 36 písmeno n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že sa ku skutku priznal a

dobrovoľne vydal liatinové kachle, ktoré odcudzil, a dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písmeno h) Trestného zákona, nakoľko spáchal viac trestných činov (zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody) a v § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený (okrem iných odsúdení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/13/2012).

S prihliadnutím na rovnaký pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona v trvaní od 3 rokov do 10 rokov nemenila.

S ohľadom na spôsob spáchania skutku, jeho následok (spôsobenú malú škodu vo výške 751 eur) a mieru akou sa obžalovaný podieľal na jeho spáchaní, ako aj osobu páchatel'a, ktorý doposiaľ bol opakovane súdne trestaný aj za majetkovú trestnú činnosť, a možnosť jeho nápravy, súd mu ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 rokov, a to najmä z dôvodu, že obžalovaný pri vlámانيach u poškodenej I. do domu nevstúpil, avšak dával pozor a odnášal podávané veci, pričom sa aktívne nepodieľal ani na vylamovaní, či páčení uzamknutia, pričom práve kvalifikačný znak vlámání určoval vysokú trestnú sadzbu, preto súd napriek predchádzajúcim odsúdeniam obžalovaného za majetkovú trestnú činnosť, považoval trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby za dostatočný pre nápadu obžalovaného i ochranu spoločnosti.

Pri rozhodovaní, či bude obžalovanému uložený trest vo výmere 3 rokov podmienene odložený s probačným dohľadom, súd zistil, že obžalovaný dané skutky nespáchal v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, hoci rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 2T/13/2012 zo dňa 23.05.2014, právoplatným 10.06.2014, bola obžalovanému určená skúšobná doba 3 roky do 11.6.2017, avšak keďže išlo o súhrnný trest bola mu do tejto skúšobnej doby uznesením súdu zo dňa 15.1.2015, právoplatným 27.1.2015, započítaná uplynutá skúšobná doba podmienene odsúdenia od 13.10.2013 do 10.6.2014 vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/98/2013. Obžalovanému tak plynula skúšobná doba daného súhrnného trestu od 13.10.2013 do 13.10.2016 a skutky v danej trestnej veci páchal až od 20.11.2016, teda po uplynutí skúšobnej doby, avšak vo veľmi krátkom čase po jej skončení, preto mal súd za to, že s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťal majetkovej trestnej činnosti a túto páchal aj bezprostredne po uplynutí skúšobnej doby podmienene odsúdenia, taktiež sa vzťahujúceho na krádež (odsúdenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/98/2013) a s prihliadnutím na jeho doterajší život, je nevyhnutný pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti výkon trestu odňatia slobody.

Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a predchádzajúce odsúdenia nemá zahladené (okrem iného odsúdenie Okresným súdom Piešťany sp. zn. 1T/135/2008 z 7.11.2008, kde vykonal trest dňa 2.3.2009).

Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovaného, zohľadniac tak generálnu ako aj individuálnu prevenciu.

Obžalovanému Z. R. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, teda podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona, kde je sadzba 3 až 10 rokov, keďže podľa ustanovenia § 194 odsek 2 Trestného zákona je sadzba 1 až 5 rokov. Súd musel obžalovanému uložiť obligatórne trest odňatia slobody s poukazom na § 34 odsek 6 Trestného zákona, nakoľko horná hranica trestnej sadzby v danom prípade dosahovala 10 rokov a iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nezabránil páchatel'ovi v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, za ktorú už bol viac krát odsúdený.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l), teda, že sa obžalovaný priznal ku všetkým skutkom a čin úprimne oľutoval a v § 36 písmeno n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že sa ku skutku priznal a dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písmeno h) Trestného zákona, nakoľko spáchal viac trestných činov (zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody) a v § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený.

Vzhľadom k tomu, že bol obžalovaný už odsúdený za zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/13/2012 zo dňa 23.05.2014, právoplatným 01.08.2014 a v danej veci opätovne spáchal zločin, s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona zvyšovala sa dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu. Trestná sadzba podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona v trvaní od 3 rokov do 10 rokov sa menila tak, že sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu, teda súd obžalovanému ukladal trest v sadzbe 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov.

S ohľadom na spôsob spáchania skutku, jeho následok (spôsobenú malú škodu vo výške 751 eur) a mieru, akou sa obžalovaný podieľal na jeho spáchaní, ako aj osobu páchatela, ktorý bol opakovane súdne trestaný aj za majetkovú trestnú činnosť a možnosť jeho nápravy, súd mu ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, a to najmä z dôvodu, že obžalovaný sa nepodieľal tak aktívne na násilnom vniknutí do domov poškodených, pričom práve kvalifikačný znak vlámania určoval vysokú trestnú sadzbu, preto súd napriek predchádzajúcim odsúdeniam obžalovaného za majetkovú trestnú činnosť aj opätovné spáchanie zločinu obžalovaným, považoval trest odňatia slobody na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby za dostatočný pre nápadu obžalovaného i ochranu spoločnosti. Súd pri výmere trestu prihliadol aj na skutočnosť, že skutkov sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/13/2012, kde mu plynie skúšobná doba do 2.8.2019.

Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, keďže doterajšie tresty mal uložené ako podmienené.

Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovaného, zohľadniac tak generálnu ako aj individuálnu prevenciu.

Obžalovanému N. R. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, teda podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona, kde je sadzba 3 až 10 rokov, keďže podľa ustanovenia § 194 odsek 2 Trestného zákona je sadzba 1 až 5 rokov a podľa ustanovenia § 207 odsek 1 Trestného zákona je sadzba až 2 roky. Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa ustanovenia § 41 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko skutok týkajúci sa zanedbania povinnej výživy bol spáchaný z nedbanlivosti a skutky 1 až 4 rozsudku súd posudzoval ako čiastkové útoky pokračujúceho trestného činu. Súd musel obžalovanému uložiť obligatórne trest odňatia slobody s poukazom na § 34 odsek 6 Trestného zákona, nakoľko horná hranica trestnej sadzby v danom prípade dosahovala 10 rokov a iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nezabránil páchatelovi v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, za ktorú už bol viac krát odsúdený.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l), teda, že sa obžalovaný priznal ku všetkým skutkom a čin úprimne oľutoval a v § 36 písmeno n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že sa ku skutku priznal a dobrovoľne vydal dva obrazy, ktoré odcudzil a dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písmeno h) Trestného zákona, nakoľko spáchal viac trestných činov (zločin krádeže, prečin porušovania domovej slobody a prečin zanedbania povinnej výživy) a v § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený (okrem iného odsúdenie Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/5/2015).

Vzhľadom k tomu, že bol obžalovaný už odsúdený za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/13/2012 zo dňa 23.05.2014, právoplatným 2.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/103/2014 z 2.12.2014, a v danej veci opätovne spáchal zločin, s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona zvyšovala sa dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu. Trestná sadzba podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona v trvaní od 3 rokov do 10 rokov sa menila tak, že sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu, teda súd obžalovanému ukladal trest v sadzbe 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov.

S ohľadom na spôsob spáchania skutku, jeho následok (spôsobenú malú škodu vo výške 751 eur) a mieru akou sa obžalovaný podieľal na jeho spáchaní, ako aj osobu páchatela, ktorý doposiaľ bol opakovane súdne trestaný aj za majetkovú trestnú činnosť a možnosť jeho nápravy, súd mu ukladal trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, ktorá už bola zvýšená z dôvodu opätovného spáchania zločinu, pričom súd prihliadol aj na mieru, akou sa obžalovaný podieľal na spáchaní skutkov, kedy vykonával aktívne činnosti pre násilné vniknutie do domov poškodených (rozbil okno na dome poškodenej I. a sekerou páčil dvere v dome poškodeného F.), pričom práve kvalifikačný znak vlámania určoval vysokú trestnú sadzbu, preto súd považoval trest odňatia slobody o pol roka vyšší ako bola zvýšená dolná hranica trestnej sadzby, teda vo výmere 7 rokov, za dostatočný pre nápadu obžalovaného i ochranu spoločnosti. Súd pri výmere trestu prihliadol aj na skutočnosť, že skutkov sa obžalovaný dopustil v krátkej dobe po výkone trestu (naposledy bol z výkonu prepustený 24.8.2015) ako aj okolnosť, že sa dopustil aj nedbanlivostného trestného činu zanedbania povinnej výživy.

Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol

uložený za úmyselný trestný čin a predchádzajúce odsúdenia nemá zahladené (okrem iného odsúdenie Okresným súdom Piešťany sp. zn. 1T/82/2014 z 30.7.2014, kde vykonal trest dňa 24.8.2015). Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovaného, zohľadniac tak generálnu ako aj individuálnu prevenciu.

Obžalovanému Š. R. bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, teda podľa ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona, kde je sadzba 3 až 10 rokov, keďže podľa ustanovenia § 194 odsek 2 Trestného zákona je sadzba 1 až 5 rokov a podľa ustanovenia § 156 odsek 2 Trestného zákona je sadzba 1 rok až 3 roky. Súd musel obžalovanému uložiť obligatórne trest odňatia slobody s poukazom na § 34 odsek 6 Trestného zákona, nakoľko horná hranica trestnej sadzby v danom prípade dosahovala 10 rokov a iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nezabránil páchatelovi v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, za ktorú už bol viac krát odsúdený.

Obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, keďže skutky v danej veci spáchal v období od 20.11.2016 do 5.2.2017, teda skôr ako bol vyhlásený dňa 9.6.2017 rozsudok vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/67/2017, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, a ktorým bol uznaný vinným zo skutku zo dňa 2.3.2017, ktorým spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2, písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1, písmeno c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1, písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1, písmeno c) Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 156 odsek 2, § 36, písmeno l), § 37 písmeno h), § 38 odsek 2, § 39 odsek 2, písmeno d), odsek 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trest obžalovaný vykonal 4.11.2017.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno l), teda, že sa obžalovaný priznal ku všetkým skutkom a čin úprimne oľutoval a v § písmeno n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že sa ku skutku priznal a jednu prirážajúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno h) Trestného zákona, nakoľko spáchal viac trestných činov (zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody). Keďže obžalovaný má predchádzajúce odsúdenia zahladené, s výnimkou odsúdenia týkajúceho sa súhrnného trestu, súd prirážajúcu okolnosť, že bol za trestný čin už odsúdený u obžalovaného nezistil.

S ohľadom na spôsob spáchania skutku, jeho následok (spôsobenú malú škodu vo výške 751 eur) a mieru akou sa obžalovaný podieľal na jeho spáchaní, ako aj osobu páchatela, ktorý doposiaľ bol súdne trestaný aj za majetkovú trestnú činnosť, a možnosť jeho nápravy, súd mu ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 roky, a to najmä z dôvodu, že obžalovaný sa nepodieľal tak aktívne na násilnom vniknutí do domov poškodených, pričom práve kvalifikačný znak vlámania určoval vysokú trestnú sadzbu, preto súd napriek predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného za majetkovú trestnú činnosť, považoval trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby za dostatočný pre nápadu obžalovaného i ochranu spoločnosti. Vzhľadom k tomu, že súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody a skorší trest odňatia slobody bol uložený ako nepodmienečný, súhrnný trest nemohol byť miernejší.

Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol pred spáchaním trestného činu v danej veci vo výkone trestu odňatia slobody. Už vykonaný 8 mesačný trest odňatia slobody sa obžalovanému započíta do výkonu uloženého súhrnného trestu.

Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovaného, zohľadniac tak generálnu, ako aj individuálnu prevenciu.

Keďže súd obžalovanému ukladal súhrnný trest spolu s jeho uložením zrušil výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Piešťany vo veci sp. zn. 16T/67/2017 zo dňa 9.6.2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Vzhľadom k tomu, že si poškodení v danej veci na hlavnom pojednávaní náhradu škody neuplatnili, súd nerozhodoval o povinnosti obžalovaných nahradiť spôsobenú škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.